

14 / К.О.У.
16.06.1994 г.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 16, юни 1994 г.

10748/94.Т

*К.З. К.З. / 94 г. -
Премиса акт съставен по-ранее
да се разглежда на заседание
16.06.1994 г.*

ДОСЕЙГА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по к.дело № 7/1994 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с определението Ви от 26.05.1994 г. по к.д. № 7/1994 г. изразявам следното становище както по допустимостта, така и по същество по направеното искане от Върховния съд за решаване въпроса Наредбата - закон за съдене от народен съд виновниците за въвличане България в Световната война срещу съюзените народи и злодеянията свързани с нея /НЗНС/, съответствува ли на Конституцията на Република България, на международните договори и на общопризнатите норми на международното право:

I. По допустимостта на искането:

1. Искането е направено от Пленума на Върховния съд, в съответствие с разпоредбата на чл.150, ал.1 от Конституцията и Определение № 6/30.06.1992 г. по к.д. № 12/92 г. на Конституционния съд.

2.

2. Искането е направено при съобразяване с компетентността на Конституционния съд регламентирана в чл.49, ал.1, т.2 от Конституцията. Съгласно цитираният текст Конституционният съд е органът, който следва да реши въпроса за противоконституционността и на заварените от Конституцията закони. Не е налице основание по тълкувателен път да се стесняват тези правомощия на Конституционния съд. Ако законодателят отдаваше значение на обстоятелството кога е приет законът - преди или след Конституцията от 1991 г., щеше да го отрази изрично в посочения по-горе конституционен текст.

В посочения смисъл, без да повтарям подробно изложеното в искането на Върховния съд, са всички публикации на тази тема от видни български юристи.

3. Трябва изрично да се посочи, че отмяната на НЗНС, не е пречка Конституционният съд да разгледа направеното искане, тъй като е налице правен интерес, който засяга субективни права на огромен брой физически лица. Това безспорно се установява от вече образуваните надзорни производства във Върховния съд и постъпилите и продължаващи да постъпват десетки молби за преглед в Главна прокуратура.

II. По съществото на делото:

1. НЗНС е политически документ създаден да закрепи властта на политическа сила. Тя съдържа материално-правни и процесуални норми и в същото време като правен акт е едно от многото доказателства за повлияване на наказателното ни законодателство от политически промени и обслужване на политически интереси. НЗНС е красноречив пример на посегателство върху принципите на "класическото" наказателно законодателство, върху които е изграден Наказателния закон.

3.

На първо място с НЗНС бе дадена обратна сила на материалния наказателен закон и нарушен принципа *nulum crimen, nulla poena sine lege praevia*, установен в чл.76 от Търговската конституция и чл.2 от Наказателния закон. На второ място бе нарушен и принципът за недопустимост на обща конфискация на имуществото.

Днес, от гледище на разпоредбите на чл.11, ал.2 от Всеобщата декларация за правата на човека /1948 г./, чл.15, ал.1 от Международния пакт за граждански и политически права /ратифициран 1970 г./, чл.7, т.1 от Европейската конвенция за правата на човека и други, правни актове, с които се криминализират деяния, които по време на извършването им не са съставлявали престъпление, СА НЕДОПУСТИМИ.

2. НЗНС с процесуалните си норми учредява извънредни съдилища. Това не допуска както чл.119, ал.3 от Конституцията, така и действащите международни правни актове.

3. Наказателна отговорност може да се търси само от живи лица /чл.31 от Конституцията/. НЗНС с чл.4, ал.2 допуска да се образува наказателно производство и да се постанови осъдителна присъда срещу починали лица!

С оглед на изложеното и като поддържам изцяло съображенията изложени от Върховния съд, изразявам становище, че искането е допустимо и основателно.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

ВП